

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 โดยหลังใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษานักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 โดยหลังใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษานักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อกลวิธีทั้ง 2 กลวิธี

พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมมากที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยนำประเด็นที่ได้มาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษานักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 แผนฯ ละ 2 ชั่วโมงขึ้น ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการเรียนรู้ภาษา 6 กลวิธี คือ 1) กลวิธีการจำ 2) กลวิธีด้านความรู้ ความเข้าใจ 3) กลวิธีการใช้วิธีการทดแทน 4) กลวิธีด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ 5) กลวิธีทางด้านจิตใจ และ 6) กลวิธีทางสังคม โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เพื่อฝึกทักษะการอ่านทางตรงสำหรับการอ่านเป็นกลวิธีการจำ กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ กลวิธี การใช้วิธีการทดแทน โดยเริ่มจากกิจกรรมการเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การจัดกลุ่ม การเขียนแผนผัง การใช้คำหลัก การใช้ภาพ การทบทวนโครงสร้างประโยค การเน้นข้อความให้เด่นชัด การวิเคราะห์ข้อความหรือคำศัพท์ต่างๆ การรวมคำและวลีต่างๆ ให้เป็นประโยค การเดาความหมายโดยใช้ตัวชี้แนะอื่นๆ และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ซึ่งเป็นกลวิธีทางด้านจิตใจ กลวิธีทางสังคม และกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยการชมเชยเมื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้กำลังใจตนเอง การให้รางวัลเมื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกับเพื่อนได้ หลังจากนั้นประเมินความก้าวหน้าในการเรียนภาษาของตนเอง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่มีการลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจง่าย สามารถทำแบบทดสอบได้ด้วยตนเอง เรื่องราวในแบบทดสอบเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจและใกล้เคียงกับนักเรียนจึงทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Goodman (1988 อ้างถึงใน ชนิกา วิชานนท์, 2560 : 37) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการภาษาด้านการรับสารและเป็นกระบวนการภาษาศาสตร์

เชิงจิตวิทยา ซึ่งเริ่มต้นจากการที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายโดยใช้ตัวอักษรและจบลงด้วยความหมายที่ผู้อ่านสร้างขึ้นมา มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดในกระบวนการอ่าน ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปของภาษา และผู้อ่านก็ถอดความภาษานั้นออกมาเป็นความคิด อีกทั้งสอดคล้องกับสุดาพร ลักขณินาวิน (2553 : 50) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ภาษาอังกฤษว่าเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้มากที่สุดในการเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารและศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่มีมากมายในปัจจุบัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิตนันท์ สุจินตวงษ์, นิธิดา อติภทรนันท์ และนันทิยา แสงสิน (2561 : 153) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากได้เรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุดกะเนิง นฤพนธ์จิรกุล และไพฑูรย์ สิลลารัตน์ (2560 : 196) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษและการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษานักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 แผน ซึ่งครูผู้สอนจะนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไปใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนและทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเพื่อฝึกทักษะการเขียนทางตรง ประกอบด้วยกลวิธีการจำ และกลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ โดยเริ่มจากกิจกรรมการทบทวนคำศัพท์และโครงสร้าง การใช้ภาพ การฝึกตามระบบ การเขียนอย่างมีแบบแผน การรวมคำและวลีต่างๆ ให้เป็นประโยค การเน้นข้อความให้เด่นชัด การจดบันทึก การสรุปความ และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ซึ่งเป็นกลวิธีทางด้านจิตใจ กลวิธีทางสังคม และกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยการชมเชยเมื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้กำลังใจตนเอง การให้รางวัลเมื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกับเพื่อนได้

ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาดังกล่าวเป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติ และสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้ จึงช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียน มีการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และทำให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับ พรสวรรค์ สิปโป (2550) ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและเจตคติ ออกมาเป็นข้อความต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ และเข้าใจตรงกับเจตนาของผู้เขียน ดังนั้นการเขียน จึงไม่ใช่ความสามารถในการเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยเลือกใช้คำที่เหมาะสมเพื่อทำหน้าที่แทนมโนภาพ และเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับกิจกรรมหลายขั้นตอน เช่น การตั้งจุดประสงค์ การคิด การเรียบเรียง การเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับข้อความ การร่าง การอ่าน การทบทวน เป็นต้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Oxford (1990 : 1-8) ที่กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้เป็นการรู้จักใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมจะมี ผลต่อการเรียนภาษา กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจะช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้เร็วขึ้น สนุกสนานขึ้น มั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น เรียนได้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ดีขึ้นด้วย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิตนันท์ สุจินตวงษ์, นิธิดา อติภทรนันท์ และนันทยา แสงสิน (2561 : 153) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และอยู่ในระดับปานกลาง หลังจากรับรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของชนิกา วิษานนท์ (2560) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ดวงเนตร ใจชัยภูมิ (2559) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมมากที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ใน

ระดับมากที่สุด และใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนนำกลวิธีการเรียนรู้ที่สามารถช่วยพัฒนาสามารถในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น มีความเพลิดเพลิน เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนที่จะทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ โดยเฉพาะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมที่ผู้เรียนพึงพอใจในกิจกรรมการพูดให้กำลังใจตนเอง การฟังเพลงก่อนเริ่มบทเรียน การได้รับรางวัลเมื่อใช้ภาษาถูกต้อง ส่วนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรง ผู้เรียนพึงพอใจในกิจกรรมการจัดกลุ่มคำศัพท์ การเรียงประโยคจากบัตรคำ การใช้ปากกาเน้นข้อความ แสดงให้เห็นว่ากลวิธีต่างๆ เหล่านี้ครูผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอน โดยการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตน กล่าวคือ กล่าวแสดงออก ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีความพยายามมากขึ้นมากกว่ากลวิธีการเรียนรู้ในแบบเดิมๆ อีกทั้งครูผู้สอนควรจะพูดคุย ชักถามผู้เรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะเรียน เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียด และเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเรียนในสิ่งใหม่ๆ กล่าวคือ กล่าวทำ มีความพร้อมที่จะเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจทางบวก มีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเบญจวรรณ พงศ์มัทวาน (2544 : 2) กล่าวว่า ในด้านแนวการสอนภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้เน้นแนวทางในการจัดกิจกรรมเริ่มการสอนไว้เป็นแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเน้นหน้าที่ทางภาษา (Function) ของโครงสร้างต่างๆ ของภาษา เพื่อให้ได้ประโยชน์ในการสื่อความหมายในแต่ละสถานการณ์ เน้นนักเรียนให้เป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดมากขึ้นในการฝึกจะใช้กิจกรรมต่างๆ หลากหลายชนิดเข้ามาช่วยในการดำเนินการสอน จะเน้นกิจกรรมกลุ่ม เพราะจะทำให้ นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น นักเรียนจะภูมิใจที่ตนสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้บ้าง ทำให้ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น อีกทั้งบรรเทา กิตติศักดิ์ (2543 : 20) กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนในเตรียมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียน จูงใจ เสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น คิดวิพากษ์วิจารณ์คิดแก้ปัญหาด้วยกระบวนการต่าง ๆ และการคิดสร้างสรรค์ เอาใจใส่และช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิด ประเมินปรับปรุงตนเอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสพการณ์ความรู้ภายในกลุ่ม ใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ และจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์ชีวิตจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเนตร ใจชัยภูมิ (2559) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ

ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอุมา ทิพย์สุวรรณ และผกาศรี เย็นบุตร (2559 : 97) ได้ศึกษาชุดการสอนตามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาเรื่องมรดกไทย-มรดกโลก สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวต่างชาติที่มีต่อชุดการสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เรื่อง มรดกไทย-มรดกโลก สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลและการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากผลการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาส่งผลดีต่อนักเรียนทั้งในด้านความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนควรนำไปใช้ฝึกผู้เรียนในทักษะอื่นๆ เช่น พัฒนาความสามารถทางด้านการฟัง การพูด
2. ครูผู้สอนควรมีบทบาทในทุกขั้นตอน ไม่ควรปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพียงลำพัง คอยชี้แนะหรืออธิบายช่วยเหลือผู้เรียนอย่างทั่วถึง และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ได้แสดงออก หรือได้สื่อสารกับเพื่อนๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานและมีความสุขในการเรียน ซึ่งจะส่งผลที่ดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. การนำกลวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอน และส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ครูผู้สอนที่จะนำกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาไปใช้ต้องจัดเตรียมเนื้อหา สื่อ อุปกรณ์ และกิจกรรมที่ใกล้ตัวผู้เรียน ให้เหมาะสมกับเวลา และจำนวนของผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับชั้นอื่น ๆ เพราะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

2. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษากับทักษะอื่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เช่น ทักษะการพูด ทักษะการฟัง เป็นต้น

3. ครูผู้สอนสามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไปใช้กับการสอนในรูปแบบอื่นๆ ที่มีขั้นตอนแตกต่างกัน เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนใหม่ที่สามารถนำไปพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น